

Franckesche Stiftungen zu Halle

Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Ioanni Baptistae Rhamnusio, Xurium Consilii A Secretis, Venetiis. Epist.
XXVII.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-198567

quibusdam in locis & à me dissentis, & egregiis
idem laudibus me ad cælum tollis: parcius utrum-
que vellem: sic enim utrumque; fortasse veriùs: ago
tamen gratias, quod publicam utilitatem rebus o-
mnibus anteponas. Quam ego antea consuetudi-
nem, acceptam à patre, servavi meâ sponte, & ser-
vabo posthac, tuo invitatus exemplo, diligentius.
De nummis, cum lubebit, atque adeo ut lubebit.
Urgeri enim eum, qui cum tibi usus intercedat, ne
si quidem ipse velis, facile permetterem. Dionysius
paulò seriùs, quàm putaveram, absolvetur. Moram
injecit commissâ inter operas rixa, absente me. Ne-
que tamen hac satis levi, sed aliis adductus causis,
quæ ponderis longè plus habebant, penè totum
consilium abjeceram. Nunc, te hortante, ac mo-
nente etiam ut celeriter, quid agam? quid autem,
nisi quod ipse cupis? quod certè meâ causâ cupis.
Urgebo igitur pro virili, nec impensâ parceretur, aut
labori. De Gallorum Rege, dolui sanè graviter do-
lorem vestrum: sed, humana quæ sunt, humaniter
ferenda. Nec vobis doctrinæ remedia, nec ea, quæ
sumuntur à rerum usu, deesse possunt: & tu mihi mi-
randa narraſti de Cardinalis pietate in Deum: quo
ille se, vosque omnes præsidio adversus iniquitatem
fortunæ præclarè tuebitur. Vale. Venetiis.

JOANNI BAPTISTÆ RHAMNU-
SIO, XVIRUM CONSILII A SE-
CRETIS, Venetiis.

EPIST. XXVII.

Grath-

Xviru
labori
eius
CU
Cn
quæ
esses
mniu
gnop
te, a
voler
ta pri
à te n
meos
tibi p
scept
Jam e
rever
ex or
ces an
cares
ctatio
ra, ec
antea
in Ga
stes an
filiori
inte f
interv
tuum

*Gratulatur Rhamnusio de dignitate Secretariatus in
Xvirum Consilio; & illum hortatur, ne senectutem suam
laboribus frangat, sed libros de Itinerum & Navigationum
cursu perficiat.*

Cum à nobilibus viris, in hæc loca vel animi, vel
negotii causâ confluentibus, dignitatem illam,
quæ maxima est in nostra civitate, ut arcanis præ-
esses præstantissimi Tvirum Consilii, summo om-
nium consensu tibi esse delatam accepissem; ma-
gnoperè sum celatus, tum pro ea, quæ olim inter
te, ac parentem meum mutua semper fuit bene-
volentia; tum pro mea in te vetere observantia, or-
ta primum à meo de tuis virtutibus iudicio, deinde
à te multis, ac variis, ut tempora tulerunt, erga me,
meosq; officiis vehementer aucta. Atq; ego meam
tibi penè incredibilem lætitiâ, ex honore tuo sus-
ceptam, statim literis declarassem, nisi autumnus
jam exeunte, brevi futurum sperassem, ut, in urbem
reversus, præsens præsentî gratularer, neq; solum
ex oratione, sed ex vultu, & oculis, qui sunt indi-
ces animi, de meo in te studio, intimoq; sensu judi-
cares. Hæc ego me non multorum dierum exspe-
ctatione cum sustinerem, ecce tibi amicorum lite-
ræ, ecce nuncii, proximis comitiis tulisse te fructum
anteactæ vitæ omnis, tot peregrinationum, quas
in Galliam, ad Helvetios, Romam, etiam ad hos-
tes armis infestos reipubl. causâ suscepisti; tot con-
siliiorum, qui à te fluxerunt ad augendam, quantum
in te fuit, patriæ dignitatem. Cum enim longo post
intervollo in eum locum rediisses, unde magistra-
tum designatorum nomina recitantur; consurre-

xit

xit Senatus universus, ex tuo conspectu mirifica voluptate perfusus. Quæ tum amicorum omnium perspicua significatio ita te commovit, ut illico magna vis lacrymarum exciderit, intuenti benevolentiam tuorum civium, quos in omni ætate dilexeras, quibus jam inde à prima adolescentia, parentis tui, summi viri, exemplò, omnibus officiis inservieras, nullâ tibi, præterquam amoris, premium spe propositâ. Fuit igitur eo die mutuum, & æquale gaudium, Senatûs primum, ubi tuam sibi vocem claram pariter, & suavem, in pronuntiandis magistratibus vidit esse restitutam, quam post obitum magni Cancellarii Francisci nimium sæpe desideraverat; deinde tuum, cum illa tibi cum ineredibili gaudio, ac penè cum clamoribus universâ consurrectio, quid de te tui cives existimarent, quo te studio, quæ caritate complecterentur, ostendit. Enim verò latari te puto, quòd quidem jure facis, summo dignitatis gradu, quò te tua virtus extulit, ut arcana illa tractares, quæ ad reipubl. salutem, & hujus magnitudinem imperii pertinent. Verùm hoc sæpè vidimus aliis quoque contingere, optimè scilicet de patria meritis: nec enim honor in quenquam, qui sese magnis in rebus non sæpe probaverit, confertur: studia verò tanta, testimonium tam illustre, consensum ejusmodi, quando ullâ omnino in re, vel in quenquam omnino hominem vidimus, aut audivimus? itaque, cum ad meam priorem lætitiâ nihil addi posse existimasset, nunc tamen accessionem haud mediocrem novi gaudii factam esse confiteor: ut eam testari literis, ac tibi, quo

quo
te un
se no
teste
perp
tria
lum
mira
tuos
tibi
nari
mul
vici
acce
tua
suffr
re ac
ptan
dam
pote
te st
omn
pos
priè
tus
res
cun
iisd
jam
age
tam

quo

qvo modò, licet indicare sim coactus. Video enim
 te uno die, atqve unâ planè hora mercedem cepis-
 se non modo meritorum tuorum, qvorum habes
 testem universam penè civitatem, verum etiam
 perpetuâ tuâ molestiâ; cum amore ac iudicio pa-
 triâ contentus, nulla unqvam commoda, nul-
 lum honorem tici esse petendum statueris; ut ad-
 miratio simul & dolor propinquos, ac familiares
 tuos ferè omnes afficeret, qvòd istâ dignitate, qvâ
 tibi nunc incredibili omnium studio delata est, or-
 nari antea noluisse. Qvorum te deniqve, ac si-
 mul omnium civium voluntas, atqve cohortatio
 vicit, & ad honorem exoptatus, atqve accersitus
 accessisti, nulla usus prelatione, nullis precibus,
 tua virtute commendatus, qvâ tibi omnia omnium
 suffragia facilè impetravit. Quando igitur, hono-
 re accipiendo, patriâ satisfecisti; dabis eidem o-
 ptanti, atqve petenti, ut ad tuendam ac sustentan-
 dam senectutem tuam, qvicquid curâ, qvidquid
 potes industriâ, conferas: ut & tu mirifico illius in
 te studio, & illa tuo excellenti consilio, tuâ rerum
 omnium publicarum scientiâ frui qvâm diutissimè
 possit. Idem te privarim rogant necessarii tui, pro-
 priè verò filius adolescens, in qvo videtur tua vir-
 tus efflorescere, tuâ jam probitas, tuâ ad optimas
 res propensio voluntatis agnoscitur. Ego autem,
 cum nemini in te amando, colendoqve concedam,
 iisdem utor precibus, ne tuam ætatem, consecram
 jam annis, & laboribus pro Rep. susceptis, rebus
 agendis nimium vexes. Vereor enim, (ut omit-
 tam publici muneris curam) ne plus officii amico-
 rum

rum causâ, quàm sustinere fortassè possis, tua tibi imponat humanitas. Quod si desidiâ odisti; &, quæ aliis quies videtur laborumque, ac molestiarum quasi portus expetitur, eam tu ignaviâ appellas, nec homini quidquam vitandum magis existimas: habes, in quo te exerceas: duo supersunt, aliquot jam annis instituta, de itinerum & navigationum diurno ac perdifficili cursu præclara volumina: quæ si ad primum, quod omnes libenter, nec sine tua summa laude legunt, aliquando adjunxeris egregiam, & majoribus nostris, multisque antè sæculis reconditam doctrinam, præclaris imaginibus expressam, orbi terrarum patefacies, tuoque nomini gloriam paries haud paulò majorem, quàm quæ tibi à cunctis honoribus & magistratibus, vel magnificentissimè gestis, manare unquam possit. Eoque magis in hoc studium debes incumbere, quòd omnem amœnitatem, quæ solet ad scribendum invitare, tua tibi Rhamnusia villa abundè suppeditat. Itaque frueris eodem tempore Marsangii Musis, deliciis, ac amoribus tuis; & nobis, posterisque, maxime verò Paulo consules filio tuo; cujus omnes egregiam indolem amamus, & exorientem virtutem admiramur, quem à te, nisi grave sit: etiam atque etiam meo nomine cupio saluari. Vale.

Ex Plebe Sacci, pridie Idus

Octob,

M. An-